

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313216601
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8313216601.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: H. D. R. so sídlom J. X, XXX XX P., A.: XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. Milanom Sedlákom, advokátom so sídlom Kukučínova č.19, 040 01 Košice, IČO: 31314251 proti žalovanému: A.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č.XXX, XXX XX J. L., o zaplatenie 18.826,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15C/180/2014-213 z 08.03.2018 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným, v poradí druhým, žalovaným odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť v prospech žalobcu sumu 21.019,88 eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 224,36 eur od 30.06.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 297,17 eur od 02.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 98,72 eur od 04.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 430,17 eur od 08.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7610 eur od 08.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 192,71 eur od 09.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 172,56 eur od 11.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1717,43 eur od 11.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7458,72 eur od 13.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 325,96 eur od 15.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 131,19 eur od 16.07.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 167,42 eur od 17.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 224,36 eur od 30.06.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 297,17 eur od 02.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 98,72 eur od 04.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 430,17 eur od 08.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 7610 eur od 08.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 192,71 eur od 09.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 172,56 eur od 11.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 1717,43 eur od 11.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 7458,72 eur od 13.07.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 325,96 eur od 15.07.2009

do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 131,19 eur od 16.07.2009 do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 167,42 eur od 17.07.2009 do zaplataenia a druhým súvisiacom výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalovaného.

2. Po citácii ust. § 135a ods. 1, ods. 5, § 757, § 373, § 379 Obch. zák., § 185 ods. 1, ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP svoje rozhodnutie vecne dôvodil tým, že žalobca sa na žalovanom podanou žalobou domáha zaplataenia celkovo sumy 21.019,88eur s prísl. na tom skutkovom základe, že žalovaný ako konateľ spoločnosti J.. bol v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina, pod sp. zn. 1T/182/13 právoplatne uznaný za vinného z trestného činu zvyhodňovania veriteľa, ktorý takto svojím konaním v rozhodnom období zmaril uspokojenie žalobcu za neuhradené faktúry vo výške 18.826,41eur za nákup mäsových výrobkov, pričom v spore bola uplatnená jednak táto istina, úroky z omeškania, zmluvná pokuta a trovy konania, všetko priznané právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žilina, pod sp. zn. 20Cb/430/09, kde jeho prvý žalobe v celom rozsahu vyhovujúci rozsudok bol na odvolanie žalovaného odvolacím súdom zrušeným s tým, že jeho úlohou po zrušení bolo zistiť, či spoločnosť J. s.r.o. nemala aj iných veriteľov ako žalobcu, a ak áno, v akých výškach boli ich pohľadávky a vzhľadom na výšku pohľadávok spoločnosti J. s.r.o. ustáliť výšku oprávnenej pohľadávky žalobcu v predmetnom konaní pri zachovaní zásady pomerného uspokojenia pohľadávok, kde povinnosťou žalovaného bolo v ďalšom konaní predložiť alebo označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o existencii ďalších veriteľov a o výške ich pohľadávok vo vzťahu k spoločnosti J. s.r.o. v rozhodnom období, preto vyzval žalovaného na predloženie a navrhnutie relevantných dôkazov, ktoré by preukázali, že spoločnosť J. s.r.o. mala v rozhodnom čase, t. j. v čase od XX.XX.XXXX kedy bol jej jediným spoločníkom a konateľom žalovaný viacerých veriteľov ako aj výšku ich pohľadávok voči tejto spoločnosti. Žalovaný svoju dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal skutočnosti, ktoré by právo žalobcu na náhradu škody voči nemu vylučovali, lebo nemal preukázané, aby spoločnosť J. s.r.o., ktorá bola žalovaným zvyhodnená pri uspokojovaní pohľadávok v neprospech žalobcu mala v rozhodnom období iných veriteľov a teda nemohol zachovať zásadu pomerného uspokojovania viacerých veriteľov. V konaniach vedených pod sp. zn. 20Cb/430/2009 a sp. zn. 1T/182/2013 pred Okresným súdom Žilina bolo preukázané, že žalobca mal voči spoločnosti J. s.r.o. v rozhodnom čase pohľadávku z obchodného vzťahu - nevyplatených faktúr vo výške 18.826,41 eur. Súčasne vyhovel žalobe aj časti o zaplataenie sumy 2.193,47 eur predstavujúcej žalobcovi priznané trovy konania v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cb/430/2009, nakoľko táto pohľadávka vznikla v rozhodnom období. Taktiež vyhovel žalobe aj v časti uplatňovaného príslušenstva a to úroku z omeškania vo výške 9% ročne a zmluvnej pokuty vo výške 0,05% za každý deň omeškania. Súčasne uviedol dôvody, pre ktoré nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu.

3. Označený rozsudok včas podaným odvolaním v celosti napadol žalovaný vytykajúc súdu prvej inštancie, že ten v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nevykonal ním navrhnuté dôkazy a na základe toho nesprávne vo veci rozhodol. Podstatou jeho odvolania je názor, že odmietnutie návrhov na doplnenie dokazovania súdom prvej inštancie je nerešpektovanie viazanosti názorom odvolacieho súdu, jedná sa o nesprávne právne posúdenie, pretože súd prvej inštancie nemohol vyhodnotiť také dôkazy, ktoré nevykonal, resp. odmietol vykonať s rôznym odôvodnením, ktoré odvolateľ odmieta, pretože všetky ním predložené dôkazy smerovali práve k tej skutočnosti, na ktorú upozornil odvolací súd, teda zistiť aj iné pohľadávky spoločnosti J. Postup súdu prvej inštancie považuje za nezákonný, nesprávny, ktorý ho v konečnom dôsledku poškodzuje, ide o postup svojvoľného nevykonania dôkazov, ide o postup nerešpektovania právneho názoru odvolacieho súdu. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby po doplnení dokazovania rozhodol odvolací súd sám.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania, lebo podľa jeho názoru súd prvej inštancie postupoval v medziach zákona a správne. Poukázal na to, že po zmene procesných noriem nastala zmena v dokazovaní, súd vykonáva iba dôkazy navrhnuté stranami, sám má len obmedzenú dôkaznú iniciatívu, pričom žalovaný aj napriek niekoľkonásobnej výzve na predloženie relevantných dôkazov, si túto povinnosť nesplnil. Aktivita strán sporu v dokazovaní a predkladaní dôkazov je v zásade výlučne na nich. Žalovaný správy nepredložil, nepožiadala súd o predvolanie ním navrhnutého svedka, dokonca napriek tomu, že navrhol súdu vyžiadať si listiny od príslušných subjektov a vypočuť svedka, pojednávaní sa nezúčastňoval. Súd nemal za preukázanú existenciu pohľadávok iných subjektov, preto mu neostávalo nič iné, len žalobcovi žalovaný nárok

priznať v uplatnenom rozsahu. Súd prvej inštancie sa ústavne akceptovateľným spôsobom vypořiadal s jednotlivými návrhmi žalovaného na vykonanie dôkazov.

5. Žalovaný v následnom svojom vyjadrení trval na odvolaní, pretože si splnil svoje procesné povinnosti, označil dôkazy na preukázanie tvrdení, uviedol dôvody svojho odvolania, poukázal na právne a skutkové preukázanie nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

6. Následne odvolací súd svojim rozsudkom, č.k. 19Co/116/2018- 251 z 16.05.2019 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného k úhrade trov odvolacieho konania v prospech žalobcu. Na dovolanie žalovaného bol tento rozsudok odvolacieho súdu, uznesením dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/17/2020 z 23.02.2022 zrušený a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, kde v dôvodoch svojho rozhodnutia dovolací súd označil rozhodnutie odvolacieho súdu za nepredvídateľné a prekvapivé, odkazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax, že pokiaľ odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí uloží súdu prvého stupňa, aby nejakým spôsobom doplnil dokazovanie, aby mohlo byť vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnuté, tak je potrebné, aby tento proces pri opätovnom vrátení veci na odvolací súd aj verifikoval a preskúmal a vo veci predvídateľným spôsobom rozhodol. V danom prípade však odvolací súd žiadnym relevantne významným spôsobom zmenu tohto svojho postoja argumentačne nezdôvodnil a preto svoje rozhodnutie zaťažil vadou podľa § 420 písm. f) CSP. Ak tak chcel postupovať mal tento svoj zámer oznámiť, inak zaťažil konanie vadou nepredvídateľnosti svojho rozhodnutia. O tzv. prekvapivé rozhodnutie môže ísť aj vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných záveroch ako vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) záverom odvolacieho súdu, nemá strana konania možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov nejavili ako významné.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 384 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

8. Podľa § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a/ rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a b/ odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

9. V rámci odvolacieho konania odvolací súd v súlade s ustanovením § 390 CSP, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu podľa § 455 CSP, majúci na zreteli, že jeho úlohovou nie je polemizovať s názorom vysloveným dovolacím súdom, ale že jeho povinnosťou je tento názor rešpektovať, uvedomujúc si, že opačný prístup, okrem zákonom prípustných možností (napr. zmena skutkových zistení, zmena právnej úpravy), by postupne mohol viesť k navodeniu stavu anarchie v justícii a najmä právom na spravodlivý proces zaručeným článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a nasl., vo veci nariadil odvolacie pojednávanie za účelom zopakovania dokazovania v potrebnom rozsahu.

10. Na odvolacie pojednávanie sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu neustanovil žalovaný, ktorý svoju neúčast' zo zdravotných dôvodov ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V prípade potreby, navrhol realizovať jeho výsluch dožadným súdom.

11. Žalujúca strana na odvolacom pojednávaní navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnila trovy konania, predovšetkým poukazujúc na dôkaznú núdzu žalovaného.

12. Odvolací súd na odvolacom pojednávaní postupujúc podľa § 204 CSP zopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu odkazom na nasledovné listiny : č.l. 1 žaloba, č.l. 5 rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 20Cb 430/2009 zo dňa 17.06.2010, č.l. 8 rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T 182/2013 zo dňa 28.10.2013, č.l. 11 platobný rozkaz, č.l. 13 odpor proti platobnému rozkazu, čl. 15 vyjadrenie

žalobcu k odporu, č.l. 36 vyjadrenie žalovaného, č.l. 38 nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 55/2012, č.l. 45 výpis z Obchodného registra spoločnosti J., dátum výpisu k 14.10.2014, č.l. 47 výpis z Obchodného registra spoločnosti R. taktiež k 14.10.2014, č.l. 49 výpis z Obchodného registra spoločnosti R. spol. s r.o. taktiež ku 14.10.2014, čl. 59 vyjadrenie žalovaného, č.l. 60 vyjadrenie žalobcu, č.l. 73 zápisnica z výsluchu žalovaného pred Okresným súdom Považská Bystrica, č.l. 83 vyjadrenie žalovaného, č.l. 86 vyjadrenie žalobcu, čl. 88 vyjadrenie žalovaného, č.l. 94 vyjadrenie žalobcu, č.l. 96 vyjadrenie žalovaného, č.l. 99 vyjadrenie žalovaného, č.l. 101 preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vo vzťahu k osobe žalovaného, č.l. 102 zoznam záväzkov spoločnosti J. k 30.06.2009, pričom tento istý zoznam záväzkov sa nachádza aj na č.l. spisu 196, ktorý predložil žalovaný tak pred prvým rozhodnutím prvoinštančného súdu ako aj po prvom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, č.l. 103 vyjadrenie žalobcu, č.l. 108 vyjadrenie žalovaného, č.l. 111 výpis z Obchodného registra spoločnosti J. ku dňu 18.11.2015, č.l. 114 výpis z Obchodného registra žalobcu k 18.11.2015, č.l. 120 prvý rozsudok okresného súdu, č.l. 127 odvolanie voči tomuto rozsudku, č.l. 137 vyjadrenie žalobcu k tomuto odvolaniu, č.l. 142 výpis z katastra nehnuteľností viaznuci k osobe žalovaného, na č.l. 143 výpis z Poštovej banky, č.l. 144 výpis zo mzdového listu manželky žalovaného, č.l. 149 vyjadrenie žalovaného, č.l. 154 vyjadrenie žalobcu, č.l. 160 prvé rozhodnutie odvolacieho súdu, č.l. 168 vyjadrenie žalovaného, kde boli navrhnuté dôkazy, č.l. 171 vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, č.l. 180 vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu, č.l. 181 súvaha k 31.12.2009 spoločnosti J., č.l. 188 vyjadrenie žalovaného, kde predložil súvahu k 30.06.2009, ktorá je na č.l. 189, č.l. 194 dlhodobý majetok, inventúra spoločnosti J., č.l. 195 odsúhlasenie pohľadávok a záväzkov k 30.07.2009, č.l. 196 zoznam záväzkov spoločnosti J. ku dňa 30.06.2009, č.l. 197 až 205 sa nachádzajú listiny - pravdepodobne ide o rekapituláciu DPH - odpočítanie dane za mesiace január 2009 až jún 2009, č.l. 206 výpis z Obchodného registra spoločnosti J., stav ku dňu 05.03.2018, č.l. 213 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, č.l. 222 odvolanie žalovaného voči tomuto rozsudku, č.l. 227 vyjadrenie žalobcu k tomuto odvolaniu, č.l. 233 stanovisko žalovaného, č.l. 251 rozsudok odvolacieho súdu, ktorý bol zrušený rozhodnutím dovolacieho súdu, ktoré sa nachádza na č.l. 308.

13. Z úplného výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina bolo zistené, že žalovaný A.. C. C. bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti J. s.r.o. v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t. j. v období, kedy došlo k prevodu majetku tejto spoločnosti, konkrétne finančných prostriedkov v sume 14.271,88 eur a motorových vozidiel v hodnote 7.600,-eur v prospech jedného z veriteľov spoločnosti a to spoločnosti R. s r.o.. Dňa 03.05.2011 došlo k ex offo výmazu spoločnosti J. s.r.o. z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, a to na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 5CbR/90/2010-88 zo dňa 07.03.2011, ktorým bola obchodná spoločnosť s obchodným menom J. R., so sídlom Ul. R. X/XXX, XXX XX B. - L., A.: XXXXXXXXX v zmysle § 68 ods. 9 Obchodného zákonníka.

14. Žalovaný dva krát, a to prvý krát pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie a druhý krát po prvom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, do spisu doložil listinu: Zoznam záväzkov spoločnosti J. s.r.o. ku dňu XX.XX.XXXX, ktorá listina, ako to už odvolací súd konštatoval vo svojom zrušujúcom rozhodnutí a od uvedeného nemá rozumný dôvod odchyliť sa ani teraz, (č.l. 196 a 102), nezodpovedá kritériám riadneho dôkazu, preukazujúceho skutočnosť, že spoločnosť J. s.r.o. mala v rozhodnom období tam uvádzané záväzky, keďže ide o listinu bez dátumu, bez podpisu, bez akéhokoľvek dôkazu, že ide o reálne údaje týkajúce sa záväzkov spoločnosti J. s.r.o.

15. Žalovaný po prvom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu doložil aj nasledovné listiny: súvaha spoločnosti J. s.r.o. k XX.XX.XXXX, dlhodobý majetok - inventúra firma J. s.r.o. za obdobie od X/XXXX do X/XXXX, odsúhlasenie pohľadávok a záväzkov k 30.07.2009 a ďalšie listiny nachádzajúce sa na č.l. 197 až 205, ktoré nie je možné identifikovať, nakoľko sú neúplne skopírované, ale pravdepodobne ide o rekapituláciu DPH - odpočítanie dane za mesiace január 2009 až jún 2009, ako to uviedol žalovaný vo svojom podaní zo dňa 21.02.2018.

16. V súvislosti týmito listinami predloženými žalovaným na preukázanie ním tvrdených skutočností o tom, že spoločnosť J. s.r.o., ktorej bol v čase od 25.08.2009 jediným spoločníkom a konateľom mala v tomto čase aj iných veriteľov okrem žalobcu a výšky pohľadávok týchto veriteľov voči spoločnosti J. s.r.o. odvolací súd dospel k záveru, že ani uvedené listiny nezodpovedajú kritériám riadneho dôkazu, lebo ani jedna z týchto listín nie je podpísaná, datovaná, opatrená pečiatkou príslušného orgánu či spoločnosti. Z listiny Odsúhlasenie pohľadávok a záväzkov k 30.07.2009 okrem už uvedeného nie je zrejmé, kto a s kým si tieto pohľadávky a záväzky odsúhlasuje. Všetky uvedené žalovaným predložené listiny napokon

majú odzrkadľovať stav majetku spoločnosti J. s.r.o. v období do 30.06.2009, maximálne k 30.07.2009, t. j. nie stav majetku v rozhodnom období, t. j. od 25.08.2009, resp. najskôr od 13.08.2009, od kedy bol konateľom spoločnosti žalovaný. Týmito dôkazmi teda žalovaný nepreukázal ním tvrdené skutočnosti o existencii ďalších veriteľov spoločnosti J. s.r.o. a ich prípadnej výške.

17. Žalovaný po prvom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu navrhol doplniť dokazovanie nasledovne: od príslušného správcu dane spoločnosti J. s.r.o., Daňového úradu B. vyžiadať daňové priznania pre daň z príjmu a daň z pridanej hodnoty za spoločnosť J. s.r.o. v rozhodujúcom období, pretože z týchto daňových priznaní je možné preukázať vykázané príjmy, resp. príslušnú DPH v danom období, pričom tieto údaje vychádzajú práve aj zo záväzkov spoločnosti J. s.r.o.; od príslušného správcu dane spoločnosti J. s.r.o., Daňového úradu B. vyžiadať prílohy daňových priznaní k daniam uvedeným pod bodom 1., pretože z týchto príloh je možné zistiť rozsah záväzkov spoločnosti J. s.r.o. v rozhodnom období; vypočítať A. L. P., pôvodného konateľa spoločnosti J. s.r.o., ktorý má vedomosť o okruhu obchodných partnerov (veriteľov) tejto spoločnosti, resp. o jej záväzkoch voči iným subjektom; vyžiadať správu od A. L. P. o zozname veriteľov spoločnosti J. s.r.o., ktorí veritelia majú sídlo v J. republike, resp. o rozsahu záväzkov spoločnosti J. s.r.o. voči týmto veriteľom; vyžiadať správu od spoločnosti R., spol. s r.o. o tom, či je resp. bola veriteľom spoločnosti J. s.r.o. a o rozsahu pohľadávok spoločnosti R. s.r.o. voči spol. J. s.r.o.; vyžiadať správu od spoločnosti R., spol. s.r.o. o tom, či je resp. bola veriteľom spoločnosti J. s.r.o. a o rozsahu pohľadávok spoločnosti R. s.r.o. voči spol. J. s.r.o.; od žalobcu H. D. s.r.o., P. vyžiadať účtovné doklady na preukázanie jeho pohľadávky voči spoločnosti J. s.r.o.; z Okresného súdu Žilina - obchodný register vyžiadať a pripojiť spis z Odd. Sro. č. 13087/L najmä spis pod sp. zn. 5CbR/90/2010 vo veci výmazu spoločnosti J. s.r.o. z Obchodného registra.

18. Na to aby odvolací súd mohol doplniť dokazovanie v tomto smere, museli by byť splnené všetky tri zákonom (§ 384 ods. 2 CSP) vyžadované podmienky, a to: 1. návrh na vykonanie dôkazu na súde prvej inštancie, 2. zamietnutie jeho vykonania súdom prvej inštancie a 3. návrh na jeho vykonanie v odvolaní. Práve tretia podmienka, a to návrh na vykonanie dôkazu v odvolaní, naplnená nebola, pretože obsah žalovaným podaného odvolania neosvedčuje, aby bol žalovaný takýto návrh skutočne v odvolaní urobil. Preto odvolací súd k doplneniu dokazovania v zmysle vyššieho uvedeného návrhu žalovaného učeného pred súdom prvej inštancie pristúpiť nemohol.

19. Z danom prípade bol žalovaný v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1T/182/2013 uznaný vinným z prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods.1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že v čase od 13.08.2009 vo funkcii štatutárneho zástupcu spoločnosti J. s.r.o., prevzal záväzky a pohľadávky tejto spoločnosti a previedol majetok spoločnosti J. s.r.o. v prospech jedného z veriteľov spoločnosti, a to spoločnosti R. s.r.o., čím zmaril uspokojenie iného veriteľa a to spoločnosti H. D., s.r.o., voči ktorej mal záväzky vyplývajúce z ich zmluvného vzťahu, ktoré sa týkali neuhradených faktúr vo výške 18.826,14 eur za nákup mäsových výrobkov a spôsobil jej tak škodu v uvedenej výške. Poškodená spoločnosť H. D. s.r.o., bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konania.

20. Ústavný súd SR v náleze č.k. IV. ÚS/55/2012-34 zo dňa 03. júla 2012 o. i. uvádza, že škodou v prípade trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Trestného zákona je hodnota zmarenej pohľadávky v tej jej časti, ktorá by bola inak pomerne uspokojená. Z predmetného nálezu Ústavného súdu SR ďalej vyplýva, že cit.: „sťažovateľka si v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody v plnej výške zodpovedajúcej neuhradeným čiastkam vyplývajúcim z faktúry č. ...z 30.novembra 2007 (9 294,29 eur) a z faktúry č. ...zo 7. júla 2008 (16 360,43 eur) bez prihliadnutia na pohľadávky ďalších veriteľov dlžníka, teda spôsobom nepomerne a nerovnomerným. Ako už bolo uvedené, v posudzovanom prípade sa za trestné považuje také konanie, ktorým dlžník, ktorý je platobne neschopný alebo nadmieru zadĺžený, plní jednému veriteľovi spôsobom nezodpovedajúcim zásade pomerného uspokojenia na úkor ostatných veriteľov, teda mu plní nepomerne a nerovnomerne vo vzťahu k pohľadávkam ďalších veriteľov. Z toho vyplýva, že čiastka, ktorá vo všeobecnosti tvorí nárok na náhradu škody v prípade trestného činu zvýhodňovania veriteľa, bude s najväčšou pravdepodobnosťou nižšia ako suma zodpovedajúca celkovému dlhu, ktorý dlžník voči veriteľovi (poškodenému) má. Nemožno spochybňovať, že sťažovateľka si v zmysle podania z 5. októbra 2010 uplatnila v trestnom konaní svoj nárok na náhradu škody z hľadiska vyčíslenia (špecifikácie) identickým spôsobom ako v občianskom súdnom konaní, teda nie v zmysle zásad pomerného uspokojenia. Na túto skutočnosť nemá zásadný vplyv to, že podľa záverov znaleckého posudku A., ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní, mal dlžník

v čase splatnosti predmetných faktúr vystavených sťažovateľkou dostatok finančných prostriedkov na ich plnú úhradu“.

21. Z nálezu Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS/55/2012-34 zo dňa 03. júla 2012 ďalej vyplýva, že cit.: „ S prihladením na podanie sťažovateľky z 05. októbra 2010, ktorým si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody, v zásade teda možno ustáliť, že ide o rovnaké skutkové okolnosti ako v prípade nárokov sťažovateľky, o ktorých bolo rozhodnuté v občianskom súdnom konaní. Tento záver nič nemení na skutočnosti, že okresný súd a ani krajský súd sa ústavne akceptovateľným a udržateľným spôsobom nevysporiadali s otázkou totožnosti sťažovateľkou uplatneného nároku na náhradu škody z pohľadu predmetu konania. Je totiž nepochybné, že predmetom konania v občianskom súdnom konaní bolo rozhodovanie o jej nároku voči dlžníkovi zo zmluvy o dielo na zaplatenie ceny diela, zatiaľ čo predmetom konania v trestnom konaní je nárok sťažovateľky voči obvinenému (konateľovi dlžníka) za porušenie povinnosti konateľa ustanovených zákonom.“

22. Vo svetle citovaného nálezu Ústavného súdu SR čiastka, ktorá vo všeobecnosti tvorí nárok na náhradu škody v prípade trestného činu zvýhodňovania veriteľa, bude s najväčšou pravdepodobnosťou nižšia ako suma zodpovedajúca celkovému dlhu, ktorý dlžník voči veriteľovi (poškodenému) má a to v dôsledku zachovania zásady pomerného uspokojovania v prípade viacerých veriteľov spoločnosti J. s.r.o..

23. V konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 20Cb/430/2009 v spore žalobcu H. D. s.r.o. proti žalovanému J. s.r.o. o zaplatenie 22.917,39 eur bola spoločnosť J. s.r.o. rozsudkom zo dňa 17.06.2010 zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 18.826,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% z jednotlivých neuhradených faktúr a zmluvnou pokutou vo výške 0,05% denne z jednotlivých neuhradených faktúr, ako aj nahradiť mu trovy konania vo výške 2.193,47 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2010.

24. Ako plynulo z ostatného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, v ďalšom konaní bolo úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či spoločnosť J. s.r.o. nemala aj iných veriteľov ako žalobcu, a ak áno, v akých výškach boli ich pohľadávky a vzhľadom na výšku pohľadávok spoločnosti J. s.r.o. ustáliť výšku oprávnenej pohľadávky žalobcu v predmetnom konaní pri zachovaní zásady pomerného uspokojenia pohľadávok. Povinnosťou žalovaného bolo v ďalšom konaní predložiť alebo označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o existencii ďalších veriteľov a o výške ich pohľadávok vo vzťahu k spoločnosti J. s.r.o. v rozhodnom období.

25. Civilný sporový poriadok, podľa ktorého bolo nutné postupovať (§ 470), hoc bolo konanie začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, a teda aj vykonávaní dôkazov. Dokazovanie v sporovom konaní je upravené v § 185 a nasl. S dokazovaním však imanentne súvisia aj povinnosti, ktoré musia strany splniť ešte predtým, ako súd začne dokazovať, a to je povinnosť strán tvrdiť a navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Civilný sporový poriadok dáva súdu oprávnenie požadovať dopĺňujúce informácie a ukladanie povinností stranám za účelom zistenia týchto informácií. Ide o nástroje, ktoré majú súdu zabezpečiť dostatočné, určité a zrozumiteľné a najmä včasné informácie o skutkovom stave, t. j. „kvalitný podklad“ pre dokazovanie. Na jeho tvorbe sa má podieľať najmä strana (§ 132, 136, 149, § 150 ods. 1, § 151, 167) a v istej miere môže do tohto procesu vstúpiť aj súd (§ 150 ods. 2, § 181 ods. 2 - 4). Tieto práva a povinnosti strán a súdu sledujú jediný cieľ - zistiť skutkový stav, zefektívniť dokazovanie a rozhodnúť v primeranom čase a spravodlivo. Dokazovanie v sporovom konaní je postavené na prejednacej zásade.

26. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. V rámci dokazovania platí zásada (pozri § 132 v spojení s § 185 ods. 1), že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia.

27. V súdnej veci si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody v zmysle ust. § 135a ods. 5 Obch. zák. Po prvom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vyzval žalovaného na predloženie a navrhnutie relevantných dôkazov, ktoré by preukázali, že spoločnosť J. s.r.o. mala v rozhodnom čase, t. j. v čase od 13.08.2009 kedy bol jej jediným spoločníkom a konateľom žalovaný viacerých veriteľov ako aj výšku ich pohľadávok voči tejto spoločnosti. Žalovaný svoju dôkaznú povinnosť nespĺnil a nepreukázal skutočnosti, ktoré by právo žalobcu na náhradu škody voči nemu vylučovali, lebo z ním predložených a vykonaných dôkazov nebolo možné bezpečne ustáliť, že by spoločnosť J. s.r.o., ktorá bola žalovaným zvýhodnená pri uspokojovaní pohľadávok v neprospech žalobcu mala v rozhodnom období iných veriteľov a výšku ich prípadných pohľadávok voči tejto spoločnosti a teda nemohol zachovať zásadu pomerného uspokojovania viacerých veriteľov. V konaniach vedených pod sp. zn. 20Cb/430/2009 a sp. zn. 1T/182/2013 pred Okresným súdom Žilina bolo/a preukázané/á, že žalobca mal voči spoločnosti J. s.r.o. v rozhodnom čase pohľadávku z obchodného vzťahu - nevyplatených faktúr vo výške 18.826,41 eur s prísl. ako i oprávnenosť istiny vo výške 2.193,47 eur spočívajúcej v trovách konania priznaných žalobcovi v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 20Cb/430/2009, nakoľko táto pohľadávka vznikla v rozhodnom období, pretože žaloba bola podaná na súd dňa 13.08.2009, rozsudok bol vyhlásený dňa 17.06.2010 a právoplatnosť nadobudol dňa 11.08.2010, pričom žalovaný bol konateľom spoločnosti J. s r.o. do 02.05.2011.

28. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe v celom rozsahu vyhovel, rozhodol v prvom výroku vecne správne a preto odvolací súd s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, § 390 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti, vrátane vecne správneho závislého druhého výroku o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nespochybného), potvrdil.

29. O trovách dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v dovolacom konaní priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP (ku tomu pozri ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 453/2019).

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

31. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu odvolateľa zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, už nespôsobilú privodiť akúkoľvek zmenu rozhodnutia odvolacieho súdu, tak odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).